

FRANKA

AZ ESZTERGOMI TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM -
A PAX ET BONUM ESZTERGOMI FERENCES DIÁKEGYESÜLET LAPJA

Akikre büszkék
vagyunk...

Bősze Ádám

FRANKA-NAP

Pünkösdi elmélkedés

BALLAGÁS

**Morelli Edit
kiállítása**

Bubik Színkör

**A Franka
korszerűsítése**

Impresszum: AZ ESZTERGOMI TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM - A PAX ET BONUM ESZTERGOMI FERENCES DIÁKEGYESÜLET LAPJA
2500 Esztergom, Bottyán János u. 10. Telefon: +36-33/898-098, Fax:+36-33/631-369 Honlap: www.frankaegom.hu E-mail: franka@index.hu Skype: franka.esztergom
Felelős kiadó: Bécsér Péter P. Róbert OFM igazgató, Felelős szerkesztő: Keppel Dániel, Szerkesztő munkatársai: Kedves Ilona Korrektúra: Hornyák Lajos
Fotók: fr. Fejes István OFM, Hidász Zoltán (1980/A), Keppel Dániel, Kiss Ferenc, László Miklós (11/b), Szentgyörgyvári Tamás, iskolai archívum, internet

Nyomdai előkészítés, tervezés, tördelés: Bohner Ferenc Nyomdai munkák: TypoMix Kft. – 06 30/9408-328

A Franka-lap hivatalos támogatója: www.mehesrenoszlag.hu

**XXIII. évfolyam,
2015/2. szám
2015. június**

A Szentlélek eljövetele

„Szeress, és tégy, amit akarsz!” (Szent Ágoston)

A Szent Ágostontól származó idézetet először egy tablónkon láttam (a bejárati ajtóval szemben van). Ne értsük félre! A két fő parancsot foglalja össze: Szeresd Uradat, Istenedet teljes erődből, teljes lelkeidből, teljes elméidből! Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ha ez a szeretet irányítja lelkiismeretünket, átjárja akaratunkat. Felszabadulunk a törvények szolgaságából. Akaratunk eggyé lesz Isten akaratával, és szabadon követhetjük azt. Pünkösdkor, a bér-máláskor a Szentlélek ajándékai átformálják lelkünket, ha mi is őszintén akarjuk azt.

Bölcsesség

Összefoglalja a többi ajándékát a Szentléleknek, aki azokat birtokolja, bölcs ember lesz. Nem hosszú szakállú öreg, ahogyan a bölcséket elképzeljük, hanem korától függetlenül olyan ember, aki helyére tudja tenni a dolgokat. El tudja választani a helyest a helytelentől, ösztönösen megtalálja a helyes utat, az igazi választ a kérdésekre, főként az Istennel kapcsolatos dolgokban. Istent megtalálva élünk akaratunk szerint.

Értelem

Nem arra képesít, hogy jól megírjuk a matematika érettségét! De arra igen, hogy felismerjük a természetben a szépséget, a törvények harmóniáját, és ezekből következtessünk Isten létére és hatalmára. Nézzük meg az égbolt részéről készült képeket! Nézzük meg egy virágot a maga összetettségében, szépségében! Titkokat rejtenek. Ha egyre nagyobb távlatokban előre tekintünk, az univerzum (multiverzum) egyre hatalmasabb részei tárulnak fel előttünk. Ha egyre kisebb dolgok irányába vizsgálódunk, az anyag egyre bonyolultabb szerkezetét, egyre felfoghatatlanabb természetét tudjuk a fizika egyenleteivel leírni. S ha a teremtett világnak ilyen végtelenbe nyúló titkai vannak, milyen hatalmas lehet a Teremtő? Felfogjuk a kinyilatkoztatott igazságok értelmét és összefüggéseit is.

Tudomány

Hasonló az értelemhez, de nem ugyanaz. Az értelem közelebb áll mai nyelven a kreativitáshoz, a tudomány pedig a felhalmozott ismeretekhez. De ez nem egy rendszerezetlen halmaz. Az igazi tudomány rendszerezi, értelmesen rangsorolja a tudás tárgyait. A Szentlélek adta tudomány pedig azt a szemléletet adja meg nekünk, hogy a dolgokat, fogalmakat, tetteket valódi értékük szerint ítéljük meg. Nem természettudomány. Nem is hittudomány. Az a képesség, hogy a teremtett dolgokat úgy használjuk, hogy Istenhez vezessenek minket.

Tanács

Természetfeletti képességet ad arra, hogy cselekedeteinket helyesen tudjuk irányítani. Vannak olyan dolgok, helyzetek, amikben mi magunk képtelenek vagyunk eligazodni. Nem látjuk, mi lenne a helyes út. Ha nem döntünk, annak súlyos következményei lehetnek. (Aki nem tud vá-

lasztani a vonatok között, az nem utazik.) Szükségünk van rá, hogy cselekedeteinket a világ és saját szükségleteinknek is megfelelően válasszuk meg, és legfőbb célunkat az örök és tökéletes boldogságot soha ne tévesszük szem elől.

Erősség

Kiegészíti az előbbi erőnyeket. Ha értelmünkkel felfogtunk valamit, ha tudásunkkal a megfelelő helyre tettük, a tanács ajándékával kijelöltük a helyes cselekvés útját, akkor ne adjuk fel! Amit véghez akarunk vinni, arra ne azt mondjuk: megpróbálom! Ne próbáljuk, hanem tegyük meg a jót teljes erőnkkel, mert csak úgy sikerülhet. Ne riadjunk vissza a nehézségektől! Ne riadjunk vissza attól, hogy egyedül érezzük magunkat! Ha az az általános, hogy mindenki fordítva ül a lovon, nekünk nem kell! Ha egyszer jónak ítéltünk valamit, tartsunk ki mellette! De mindig vizsgáljuk meg, hogy helyes úton járunk-e! Az erősség nem egyenlő a makacssággal!

Jámorság

Nem az oltár előtti állandó csúszás-mászást jelenti, amit a világi gondolkodásuk képzelnek a hívőkről. Nem bigottság. Nem azt jelenti, hogy nem tanulom meg a leckét, hanem inkább imádkozom, hogy ne feleljek. Azért imádkozom, hogy meg tudjam tanulni a leckét. Tudom, hogy Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok,

hálát adok neki értelmességemért, egészségemért, ügyességemért. Tudom, hogy Ő a Teremtő, létem minden pillanatban tőle függ. Elfogadom, amit tőle kapok, akár jó, akár rossz, mert tudom, hogy végtelenül bölcsőbb nálam. „Amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én gondolataim a ti gondolataitoknál” – mondja Jézus. Elfogadom, hogy az válik javamra, ha cselekedeteimet Isten akarata szerint rendezem el.

Istenfélelem

A szerető és jóságos Istentől nem kell félni a szó hagyományos értelmében. Nem rendőr ő, aki számon tartja cselekedeteinket, és lecsap, ha valamit rosszul teszünk. Hogyan is lehetne ilyen az az Isten, „aki saját fiát sem kímélte, hanem értünk, bűneinkért váltságul adta”. Az istenfélelem sokkal inkább megrendülés a végtelen szépség, a végtelen hatalom, a végtelen jóság és mérhetetlen tudás előtt. Olyan érzés, ami a teremtett világ csodái, vagy a lelkünket megragadó művészeti alkotások szemlélése közben érzünk. Inkább megrendülés, mint félelem.

Az életed hasonlítható egy nagy sakkjátszmához. Eldöntheted, hogy a saját tudásod szerint játszol, vagy hallgatsz a Nagymesterre, aki sugallataival támogat téged.

P. Pataki Zoltán OFM

Akikre büszkék vagyunk...

Bősze Ádám (1986/B)

Gyásznaphól születésnap

Nem akartam a Frankába járni. Családi elhatározásra jöttem ide. Pontosabban a család határozott úgy, hogy nem árt majd a nemrég apja vesztett gyerekek a férfi minta, illetve a nemrég a züllés útján elindult tinédzsernek a szigorú egyházi nevelés. Ráadásul, mire kiderült, hogy felvettek, elfogadták jelentkezésemet abba a pesti gimnáziumba is, ahová a legjobb barátaim mentek, így nem csoda, hogy a naptáromba az esztergomi „Veni Sancte” időpontját vastag fekete filctollal írtam be. Az akkor még nyolcvanszemélyes háló közepén kaptam helyet, Vilmos atya pedig kértelen őszinteséggel vigasztalta édesanyámat: „az első napokban biztos sírdogálni fog a fiú, de aztán majd megszereti az ittlétet.” Igaza lett, de sokkal lassabb tempóban teljesült be a jóslata. Az első évben mérsékelten akklimatizálódtam, majd a nyáron szerelmes lettem egy budai lányba, így másodikban még nehezebben ment minden. Majdnem megbuktam matekból és fizikából, és a szokásos nyári egy-két hetes kollégiumi munkáknak sem örültem, bezzeg harmadik és negyedik után! De erről majd később.

A fordulat, a változás annak, vagy annak is köszönhető, hogy megirigyeltem osztálytársam, Dergez Zoli rajongását a zene iránt, kértem, tanítson gitározni. Megtette. (Megígértem neki, hogy ha majd megjelenik első szólólemezem, a mellékelt művészi életrajzban őt nevezem meg első tanáromként. Nos, a lemezre még várni kell.) Ezzel egy időben gyökeresen átalakult a hitéletem, és már lekötött néhány tanóra is. Sajnos az első két „átaludt” esztendő komoly nyomot hagyott matematika- és fizikatudásomon, ezeket a hiányokat azóta sem tudtam pótolni, viszont a humán tárgyak – köszönhetően például Gärtner Júlia tanárnőnek – kifejezetten érdekelték. Most már bátran kijelenthetem, ekkor kezdődött korai felnőttkorom. A tanulmányi és hitbéli sikerek (igen, ez utóbbiban is jó érzés volt látni, hogy jobb irányba fordultam), valamint a zene lelkesítő ereje olyan lendületet adott, amilyenre azóta sem volt

példa az életben. Persze bolondság lenne azt állítani, hogy ezt saját erőmből értem el; annál azért sokkal gyengébb voltam. A körülöttem élő, számomra meghatározó szerzetesek, civil tanárok, osztálytársak voltak, akik együttesen „terelgettek” (néha talán nem is tudatosan) egy egészen új cél felé. Hogy megváltoztam, mi sem mutatta jobban, mint hogy több – addig barátomnak vélt – pesti haverom figyelmeztetett, nagyon rossz irányba haladok.

Az érettségéhez vezető év sok sikert hozott: örültem, hogy részt vehettem szép kiejtési és szavalóversenyeken, illetve azt is megtisztelőnek éreztem, hogy az osztály színházi előadásában is szerepet kaphattam. Úgyhogy az év második felére eldöntöttem, színész leszek. Azonban az utolsó két évben szinte észrevétlenül kúszott a bőröm alá az a vágy is, hogy érettségi után mégse hagyjam el a ferenceseket, akiket addigra már majdhogynem családomnak tekintettem. Eljött hát a választás ideje: színészet vagy szerzetesség? Képtelen voltam dönteni. Emlékszem, elhatároztam, hogy Vilmos atyával megbeszélmem a dolgokat, s ha esetleg ő döntene helyettem, azt is megköszönném. Ma már jó érzéssel mosolygok bölcsességén, hiszen csak annyit mondott: „menj el felvételizni a Színművészetre, azt' majd kialakul!” A sikertelen felvételi után – amikor kihirdették a kiesőket, sokan zokogni kezdtek – kevés boldogabb embert lehetett találni nálam, hiszen „kialakult”, maradhatok Esztergomban.

Ma, amikor közel harminc év után visszagondolok erre az időszakra, eszembe jut, milyen fontos döntéseket hoztam, mennyire mélyrehatóan megváltozott az életem. Talán azóta sem volt ilyen „forrongó”, változásokkal teli néhány évem. Azért is hangsúlyozom ezt, mert a gondoskodó környezet, több tanár odafigyelése, humora és kedvessége nélkül bajosan juthattam volna át az útvesztőkön. Hazugság lenne nosztalgiával idealizálni ezt az időszakot, hiszen természetesen megmaradtak küzdelmeim jó néhány olyan tanárral, akik addig sem néztek rám kedvesen, de szerencsére ezeket az epizódokat ma már úgy kell előbányásznom az emlékeim közül, nem foglalkozom velük túlságosan sokat.

Nyolc évig éltem ferencesként, s noha életem egyik legszebb időszaka volt, mégis úgy döntöttem, a világi életet választom. Eleinte „összevissza” bóklásztam az életben, sokszor elvesztettem mindenféle addig bevált kapaszkodót, végül aztán megállapodtam. Néhány alapvető, az esztergomi éveknél is köszönhető dolog/érték/alapfogalom (tessek kiválasztani a megfelelőt) viszont megmaradt. Egyik ilyen a klasszikus zene, mely a gimnázium óta kísér. Elvégeztem a Zeneakadémiát, tanítottam éneket, vezettem kórust, vezényeltem, azaz a zenei életben is kerestem a helyem. Rövid időre (öt év) megálltam a Magyar Nemzetnél, Magyarország egyik legolvasottabb napilapjánál dolgoztam zenekritikusként nagy élvezettel, hiszen hetente többször járhattam klasszikus zenei hangversenyre. Ma viszont már

egyrészt zenei antikváriusként, másrészt a Bartók Rádió műsorvezetőjeként dolgozom. Az előbbi családi hagyományon (nagyapámnak szép műgyűjteménye volt), míg a második némi ferences tradíció is alapul. A zenei antikvárius régi, kézzel írt vagy nyomtatott dokumentumokkal, kottákkal, zenei könyvekkel és kéziratokkal foglalkozik, ilyeneket vásárol és ad el. E két kereskedelmi tevékenység között adja hozzá az értéket: kutatja az adott tételek eredetét, megállapítja korát, fontosságát például egy zeneszerzői életműben, és kitalálja, hogy az melyik magánszemély, vagy könyvtár gyűjtőkörébe tartozik. Minden alkalommal törekszem például arra, hogy a hazai ritkaságok itthon maradjanak, magyar gyűjtemények őrizzék. A Zeneakadémiához közel egy kicsi boltban, vagy éppen otthon lapozgatom ezeket a nekem és még néhány kevés ember számára érdekes papírosokat, s közben remekül érzem magam.

A rádiós, televíziós munka teljesen más. A gimnáziumi „színészi” feladatok, a teológiai tanulmányok alatti prédikációpróbák, a hittan tanítása és a kórusvezetés olyan kommunikációs tréninget adott, hogy írni, beszélni, egybefüggő mondatokat alkotni azóta is szeretek. Magyarország első számú komolyzenei rádiója a Bartók Rádió, ahová pályázat útján vettem fel 2008-ban. Ugyan nincsen televízióm, és rádiót is ritkán hallgatok, tudom, a „Bartókon” dolgozni még ma is rang, igyekszem is úgy alakítani a műsorvezetésem, hogy megfeleljek a nagy elődök által támasztott elvárásoknak, de vonzódom az újításokhoz is. Amikor elkezdtem a munkámat, kértem a vezetőket, mentsenek fel az interjúkészítések alól, ugyanis ezt a műfajt nálam sokkal tehetségesebb kollégáim gondosabban művelik. Így pottyant az ölembe „cserébe” az opera és az operaközvetítés. Nem mondanám, hogy előtte minden este az Operában ültem, de azt sem, hogy a zenés színház taszított volna. Nos, a Bartók Rádió műsorrendjének köszönhetően hetente két operát kell közvetítenem; egy ilyen „dózsának” megvan a hatása: ha tetszett, ha nem, megszerettem az operákat, egyre nagyobb élvezettel hallgatom a különböző felfogású előadásokat, s a szobám falán a régi AC/DC-plakátok helyett ma már operaénekesek képei lógnának.

Talán e rövid bemutatásból is kiderül, a két elfoglaltságom gyökeresen különbözik egymástól: az antikváriumi munka magányos, míg a rádióban és televízióban folyamatosan tíz-, netán százazrek előtt kell szerepelni. Ez a kettősség (ld. színészet vagy szerzetesség) valószínűleg elkísér már a halálig. Ezért élhet bennem így az esztergomi lét kezdete és vége: míg gyásznapként éltem meg az első Veni Sanctét, születésnapként a Te Deumot, hiszen az a nap azt jelentette, új életet kezdek ferencesként. Ma pedig úgy gondolom, hogy attól még, hogy fizikailag távolabb is kerültem Esztergomtól, a Franka meghatározó éveire hálással kell visszagondolnom. És így is teszek.

Ballagás(i beszédek)

A hagyományoktól eltérően idén május elsején került megrendezésre az iskolai ballagás, ami a szép időnek, a vendégeknek és az imádságos lelkületnek köszönhetően a lényegesen semmit nem változtatott. *Bécsér Róbert igazgató atya* beszédében kiemelte, hogy az itt kapott értékek nélkül nem lehet jövőt építeni. Az „*abroncs nélküli bordó*” hasonlatával pedig egy életre szóló útravalót adott a végzősöknek: a féktelen szabadság nem lehetőség, hanem az értékek elvesztéséhez vezet. Megköszönte a szülőknek az éveken át tartó támogatást, végezetül a hazaszeretetre és a magyarságtudat ápolására hívta fel figyelmet.

Mélyen Tisztelt Igazgató Atyák! Tisztelt Ferences Testvérek és Tanárok! Kedves Szülők, Rokonok, Barátok! Kedves ballagó évfolyam, kedves Barátaim!

Itt állunk iskolánk udvarán, és eszünkbe jutnak a közösen eltöltött évek, az élmények és maga a Franka. Amikor idekerültünk mazsolaként vagy szecskaként, az akkori tizenkettedikesek példáját kellett követnünk. És most fordult a kocka: mi mutatjuk a példát az alattunk járó osztályoknak. Mennyi minden történt ez idő alatt: az osztálykirándulások, lelkigyakorlatok tettek bennünket olyanokká, ami-lyenek most vagyunk. Egy közösség vagyunk egy még nagyobb közösségben. Holnap már azt mondják, hogy elballagtunk és nem az iskola diákjai vagyunk. Hát, nem így van! Igenis, aki az esztergomi ferenceseknél végez, az nem csupán 4 vagy 6 évig az iskola tagja. Jóllehet 4 vagy 6 évig tanult itt, de egész életén keresztül végig fogja kísérni az itt eltöltött idő. Mert a Franka alapozza meg az életünk!

Mit adott nekünk éveken keresztül ez az intézmény?

Rengeteg dolgot, de ezek közül a három legfontosabbat emelném ki: hitet, tudást és szeretetet. A hit, mikor ide jöttünk, megvolt bennünk, de ez a hit az évek alatt sokkal erősebbé vált. A közös osztálymisék, szentmisék, gyónási alkalmak, lelkigyakorlatok táplálták bennünk azt a vallási szemléletet, amely elindít minket a jó felé. Az atyák próbálták belénk nevelni azt a Szent Ferenc-i lelkületet, melyet, ha akarnánk, akkor sem tudunk kitörölni a lelkünkéből.

Tudás. Tudást, amelyet majd az előttünk álló években fogunk kamatoztatni. Tudást kaptunk, amit nem vehetnek el tőlünk. Ami jelenlegi tudásunk van, azt nagyban

köszönhetjük ennek az iskolának. Egy ilyen egyházi iskolában teljesen másképpen tanítottak minket, mint egy más állami iskolában tették volna. A tanárok igyekeztek bennünket szinten tartani. Figyelembe vették, ha éppen nem értettük az anyagrészt, vagy nem tudunk olyan iramban haladni. Megértően és készséggel fordultak hozzánk.

A harmadik fontos dolognak a szeretetet jelöltem meg. Ebben az iskolában szeretetet kaptunk mindenkitől: igazgatóinktól, prefektusainktól, tanárainktól. Mindenkitől, aki egy kicsit is foglalkozott velünk. Sokszor akár egy-egy mondattal is mosolyt tudtak csalni az arcunkra. Itt, amit tettek velünk, azt mind szeretetből tették. És nemcsak ezt a szeretetet kaptuk meg tőlük, hanem a hazaszeretetet is. Hiszen az egyik legfontosabb, hogy szeressük hazánkat, ahol élünk és ahol élni fogunk.

Most ugyan elballagunk, elbúcsúzunk, de hétfőn már egy újabb megmérettetés vár ránk. És ez így lesz ezen túl végig: újabb és újabb próbákat kell kiállnunk. Ezek a próbák legyenek akármekek is, túl kell lépni rajta!

Elérkezett a köszönet ideje. Köszönettel és hálával tartozunk a ferences testvéreknek, akik éveken keresztül neveltek bennünket. A tanároknak, hogy tanítottak és szellemi táplálékot nyújtottak számunkra. Köszönet az iskolatitkárnak, a gazdasági iroda dolgozóinak, továbbá az étkezőszervezőnek, konyhai dolgozóknak, a gondnokoknak, takarítóknak, portásoknak és a technikai személyzetnek. Nem lehet könnyű 300 fiúgyermekért dolgozni. Ők megtették, és sokat köszönhetünk nekik.

A legtöbbet azonban szüleinknek köszönhetjük, akik az elejétől egészen mostanáig támogattak bennünket ebben az intézményben.

Reményik Sándor *Templom és iskola* című versében refrénszerűen olvashatjuk a következő két sor:

*„Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!”*

Hát, teljesítsük Reményik Sándor kérését: ne hagyjuk el a templomot s az iskolát – legalább is lélekben!

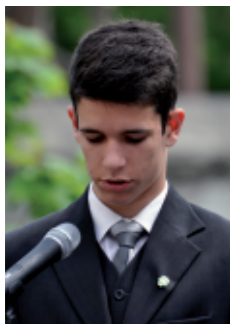
Hiányozni fog a Franka, de amit adott, az nem, mert az mindig ott marad a szívünkben. Őrizzük meg hát a lelkünkben ezt a három dolgot, és vállaljuk fel egész életünkben a hitet, a tudást és a szeretetet.

Alpek Gergely (12/B)

*Kedves ballagó Diáktársaim!
Tisztelt Szülők, Tanárok, Ferences atyák,
Diákok és Hozzátartozók!*

Nagy nap ez a mai a ballagó 12. évfolyam számára. Ez a legáhíttabb pillanat minden diák számára, mikor a tűző napon vagy esőben, teljes ünnepi díszben várja a ballagása befejeztét. Ez egy újabb lépés a közelgő érettségi és az egyetemi évek felé. A számokat tekintve a 4, illetve a 6 év sok idő, de visszamemlékezve rengeteg új élménnyel gazdagodva váltok el a középiskolától. Mikor ide kerültetek szelíd, jámbor gyerekek voltatok, de most, hogy rátok nézek, érett férfiakat látok tele tudásvágygal. Mindannyiátoknak megadtottam a lehetőség a tehetségetek kiaknázására, remélem, nem csak sodródottatok az élet hömpölygő áradatában. Fogadjátok meg jó tanácsomat: ragadjatok meg minden adódó alkalmat, ami testi és lelki fejlődésedet szolgálja. Egy év múlva mi is itt fogunk állni, hasonló sorokat hallgatván, és adja a jó Isten, hogy mi is hasonlóképpen zárjuk ezt a 4-6 évet.

Búcsúzásképpen hallgassátok meg Arany János egyik idézetét:

*„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élete kincsét, ámbár napja múlt,
Hanem lerásván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul,
Mely fennmarad s nőttön nő tiszta fénye,
Amint időben, és térben távozik;
Melyhez tekint fel az utód erénye:
Óhajt, remél, hisz és imádkozik.”*

A továbbiakban sok kitartást, rengeteg erőt és hitet kívánok!

Pata Árpád (11/B)

*Tisztelt Tanáraink, Prefektusaink, Ferences Atyák!
Kedves Szülők, Testvérek, Rokonok! Kedves ünneplők és
legfőképpen kedves Végzősök!*

Amikor felkértek erre a beszédre, készségesen és örömmel fogadtam el. Azt tanácsolták, búcsúzzak el tőletek, mondjak köszönetet, illetve beszéljek arról, hogy milyennek képzelem, ha mi leszünk a ballagók, vagy hogy hogyan nézünk most rátok. Mennyi-mennyi kiindulási lehetőség, de be kell vallanom, sokáig csak tétlen ültem a papírom felett.

Amikor a 12. osztályra gondolok, mindig három dolog jut eszembe. Először is, amikor a szervező indítatására a ki-mit-tud előtti órákban osztálytársammal bementünk a hálótokba megkérni titeket, hogy hozzatok tollat. Mikor beléptünk hozzátok, olyan érzésünk támadt, mint a báránynak, ha farkasverembe küldik. A félelmünket kizárva minden simán ment, és megállapítottuk, hogy a végzősöknek vannak a legjobb hálóik. Másodszor az jut eszembe, hogy ti már 4, illetve 6 éve koptatjátok a Franka padjait, ami az érettségire való készülés, a fakultációk, a szakkörök és az iskola programjai mellett nem mondható könnyűnek. A harmadik dolog, ami eszünkbe juthat rólatok, az egy szó: *az érinthetetlenek*. Év elején még szecskatáborban felkészítettek minket arra, hogy a nagyobbaknak mindig köszönnünk kell, mert baj lesz belőle, ha nem. Köszöntünk sokat, de olykor-olykor elmaradt, aminek meg is lett a következménye. De köszöntünk! Néha úgy tekinttünk rátok, hogy azt gondoltuk, ha most hozzászólok, letépi a fejem. Később már mi is rájöttünk, hogy nem vagytok kegyetlenek (többnyire), habár a folyosói padok felett még mindig korlátlan hatalmat gyakoroltok. De hát ti vagytok a tizenkettedikesek, ti vagytok a legnagyobbak, és ti elöttetek tornyosul a nagy munka: a főiskola és az egyetem.

Ezúton is kívánok nektek sikeres érettségit, boldog felsőoktatásbeli éveket, illetve utána egy hosszú, hibátlan életet!

Pollmann Norbert (9/B)

Morelli Edit tűzzománc-kiállítása a Kákonyi Galériában

2015. június 3-án Morelli Edit képzőművész tűzzománc alkotásából nyílt kiállítás a Kákonyi Galériában. A galéria tizenegyedik tárlatát maga a művész nyitotta meg, közreműködött az iskola énekkara Pálmai Árpád karnagy úr vezetésével. Morelli Edit beszédét elsősorban a jelen lévő számos diák felé intézte, kiemelte az anyagismeret fontosságát, valamint a zománckészítés, a különböző kémiai folyamatok legelemibb ismerveit. A következőkben a művészről összefoglalását olvashatjuk:

„... A grafika és a festészet alapismereteinek elsajátítása után érdeklődésemet felkeltette a zománc természetes, ősi volta, sokrétű alkalmazási lehetősége. Figyelemmel tanulmányoztam hosszú történelmi múltját, az ipari forradalommal egyidejű technikai fejlődését a fémek megismerése után. Kíváncsiságomat fokozta, hogy a zománccmű a négy alapelemből születik: a földből, a vízből, a levegőből és a tűzből bonyolult vegyi folyamatok hozzák létre az alkotás akár évtizedekre szóló, végleges állapotát.

Amikor kipróbáltam a zománctechnikát, érdeklődésem felkeltették az izzó kemencében történő redukciók, oxidációk. Megtanultam a kémiai folyamatok irányítását, a szüntelen szilikát különböző hőfokon történő beszíneződéseit felhasználni, vagyis az igazi festőzománc-készítést, a „tűzben pikturálást” (Kátai). A zománc, ez a csodálatos anyag a fényt átereszt-heti, visszasugározhatja, adhat simogató gyöngyházfényt, van,

hogy fölizzik, áttüzesedik, keményen szikrázik, csillog...

A hideg, rideg anyag élővé varázsolódik! A mű éppúgy a fény függvénye, ahogy a mi életünket is a nap szabályozza. A lehetőségek határtalanok, de mindenkor szem előtt kell tartani, hogy az anyag szépsége nagy csapda, nagy feladat: a művésznek komoly alkotói invencióval, belső erővel, meggyőződéssel, ugyanakkor nagy alázattal kell közelednie az anyaghoz, hogy a zománc méltó társa lehessen. A feladat egységese abban rejlik, hogy a művésznek nemcsak térben, hanem időben is előre kell látnia mindenkori alkotását, tehát már az előkészítés fázisaiban, a többszörös égetést a végső mű ismeretében kell fölépíteni, kifejezésre juttatva és megvalósítva eredeti szándékait. Csak a tökéletes anyagismeret adja meg a zománckép hitelességét, erejét.

Művészpédagógiai munkásságom során és számos nemzetközi szimpóziumon is alkalmam volt megvilágítani a zománccanyag adta lehetőségeket, felhívni a figyelmet hagyományok és az örök igazságok értékeire, azok látásának fontosságára. Alkotásaimmal igyekszem minderről tanúságot is tenni. Öt évtizednyi munkásságom gyűjtéményes kiállításával a következő alkotói generációk tudását szeretném szolgálni, s átadni azt a látásmódot, ami műveim megalkotására készítetted, remélem, az azokat szemlélők öröme.”

A kiállítás július 15-ig tekinthető meg a hét minden napján.

Keppel Dániel

Békében és jószágban – Egy nem mindennapi öregdiák-találkozó

„A hagyomány nem olyan téglá, melyet változatlanul ad át az egyik nemzedék a másik kezébe, nem hamu, amit a fejünkre hintünk, hanem parázs, amit felszítunk.” (Nyíri Tamás)

Bár az idei Franka-napi meghívó rendhagyó programot ígért, a hűvös időjárás nem kedvezett a szigeti sporttelepen tervezett főzőversenynek és sporteseményeknek. A közös ünneplést megelőzte az öregdiákok regisztrációja és a részvételükkel megtartott szentmise, amelyen a főcelebráns *P. dr. Dobszay Benedek* tartományfőnök atyát az ezüstmisés *Stipitz Árpád* atya és tíz rendtársa vette körül, közöttük a jelenlegi és a tavaly leköszönt igazgató, *P. Bécsér Róbert* és *P. Tokár János*. Árpád atya homíliájában tanítványságának jellemzőit elemezte, majd köszönetet mondott az elmúlt 25 évben osztó tanár- és diáktársainak. A főcelebráns *Benedek atyát* a diákegyesület nevében *Pinnyey Szilárd* (59/H) alelnök köszöntötte, biztosítva az öregdiákok további együttműködéséről. Külön kiemelte az egyesület elkötelezettségét a Mindszenty bíboros által szorgalmazott Engesztelő-kápolna megvalósítása mellett, kérve ehhez a ferences rend támogatását is. A jubiléum *Árpád atyát Szabó Tihamér* öregdiákunk (87/B) köszöntötte. A szentmise végén *Pálmai Árpád* öregdiáktársunk vezényletével a férfihangon felcsendülő Szent Ferenc-himnusz a legszebb diákemlékeket idézte.

A hagyományos koszorúzásokra az elnökség tagjainak közreműködésével került sor. Hőseink, *P. Hajdu Antal*, *P. Temesvári Pelbárt* és *P. Nagy Sándor Arisztid* emléktáblája előtt a megemlékezéseket közös énekek színesítették. Végezetül a kriptában, elhunyt tanárainkért és diáktársainkért *Kanyó Henrik* (90/A) emlékezését követően imádkoztak, és helyezték el mécseseiket az öregdiákok.

A tornateremben szervezett ünnepség bevezetőjében

a Pax et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület elnöke, öregdiáktársunk *Tokár János atya* üdvözölte a megjelenteket, kiemelve a díszvendég *Dobszay Benedek* tartományfőnök atyát, a vendéglátó igazgatót, *Bécsér Róbert* atyát és *Lovász Rajmund* házfőnök atyát, valamint a meghívást elfogadó kormánytisztviselő ferences öregdiákokat.

János atya kérésére öregdiáktársaink *Kiss Antal* (87/B), a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium miniszteri biztosa és *Glattfelder Béla* (85/B), a Nemzetgazdasági Minisztérium gazdaságfejlesztésért felelős államtitkára idézte fel diákemlékeit, majd *Horányi László* (69/B) színművész gitáron kísért dalokkal és versekkel szórakoztatta a közönséget. A Diákegyesület 25 éves múltjáról szólva *Pinnyey Szilárd* megemlékezett a nagy öregekről, akik rendszeresen látogatták a budapesti tagozat havi találkozóit.

A következő program a Temesvári Pelbárt-díjjal kitüntetettek laudációja, és az emléklapok átadása volt. *Borsos János* (56/H) pálos szerzetes életútját *Pinnyey Szilárd* idézte fel, a másik díjazottat, *Szopka Istvánt* (75/A) *Krémer József* osztálytársa méltatta.

Végezetül *dr. Dobszay Benedek* tartományfőnök atya szólt az egybegyűltekhöz. A ferences köszöntésre hivatkozva kiemelte: „Békét és jószágot továbbadni sokszor kemény és fájdalmas feladat, de nem szabad feladni! Ne szakítsuk meg a dialógust!” Köszöntésére visszautalva arra intett, hogy azok támogatása fontos, akikkel együtt élünk, különösen a nehéz sorsúaké.

A hagyományos ebéd ezúttal is sűrű és finom gulyásleves, valamint hatalmas almás lepény volt, amiből egyik öregdiákunk jóvoltából bőségesen jutott a szép számú résztvevőnek.

Ezután került sor a *Bubik Színkör Goldoni: A hazug* című előadására, amit a kitartó közönség lelkesen megtapsolt.

Végezetül hálás köszönetünket fejezzük ki Alma Materünk igazgatójának, *Bécsér Róbert atyának*, a szerzetesi közösség tagjainak, *Kedves Ilona iskolatitkárnak* és a tantestületnek, hogy éves nagytalálkozónkon a hagyományoknak megfelelően változatlan szeretettel, szelíd lelkiülettel és ferences derével fogadtak bennünket.

Köszönet illeti továbbá *Keppel Dániel tanár urat* a nyomtatott meghívók elkészítéséért, az *élelmészvezetőt*, a *konyhai személyzetet*, a *gondnokokat*, *takarító* és az *előkészítő-kisegítő dolgozókat*, hogy maximális vendéglátásban részesülhettünk.

Külön köszönjük a meghitt, bizalmi légkört, a hit- és szeretetközösségbe tartozás érzékelését, ami által a továbbiakban is lehetővé válik, hogy az érdektelen, közbűös és szabados tömegek ne sodorjanak magukkal bennünket, és ne legyünk rabjai beszűkülő, önös érdekeinknek.

Ebben a szabadelvű világban megmaradni hívó embernek csak a szeretetre és bizalomra alapozott közösségben lehet, ott, ahol a hit a kötőanyag és a megtartó erő. És ahol a hit a ferences szeretet szintjére emelkedik, ott érezzük jól magunkat mi, ferences öregdiákok.

„Pax Domini sit semper vobiscum!”

Nyéky Kálmán (1961/R)
és *Pinnyey Szilárd* (1959/H)

A Bubik Színkör idei előadása

A hagyományokhoz híven a Bubik Színkör Pásztor András tanár úr rendezésével ismét egy jelentős színdarabbal készült. Idén egy vígjátékkal szórakoztathattuk a közönséget, ez Goldoni: *A hazug* című darabja volt. A színdarabban az előző évekhez hasonlóan az iskolánk tanulói mellett most is az Árpád-házi Szent Erzsébet-iskola vendégszereplői játszották a női szerepeket. Az előadáson a szokásoktól kissé eltérően a tizenegyedikesekek mellett a 10. évfolyam is jelentősen hozzájárult a színdarab lebonyolításához.

Az előkészületeket már hónapokkal az előadások előtt megkezdtük, ezek is – akár csak az előadások – nagyon jó hangulatban teltek. A darabot a három iskolai előadás után a Szentgyörgymezői Olvasókörben, majd a Comedium Corso Utcaszínház és Kortárs

Művészeti Fesztivál keretein belül is sikeresen előadtuk.

A tervek és reményeink szerint ősszel ismét előadásunkkal szórakoztathatjuk a közönséget.

Petri Márton és Szedlacsék Zsolt (11/A)

Felvidéki osztálykirándulás

Idén osztályunk a Felvidék néhány városát járta be egy háromnapos kirándulás keretében. Első nap Pozsonyba látogattunk el, ahol az idő is nekünk kedvezett. A kellemes, napos időben végigjártuk a koronázási útvonalat, amelyet személyes idegenvezetőnk és osztálytársunk, *Inzsől Nikolasz* ismertetett alaposabban.

A várhoz kisebb csoportokban jutottunk fel, ahol *Árpád atya* már-már klasszikus utasítása szerint egy-egy szelfivel gazdagítottuk a kirándulásról maradt emlékeinket. A pár órás szabadidő után vonattal térhettünk vissza Esztergomba.

A második napon már kisbuszokkal indultunk a bányavárosokba. Az első megálló Besztercebánya volt, ahol bár nem töltöttünk sok időt, mégis rengeteg élménnyel gazdagodhattunk. Számomra ez volt a legkedvesebb bányaváros, úgyhogy fájó szívvel ugyan, de új élmények reményében átutaztunk Zólyomba. Az időjárásra való tekintettel nem maradtunk sokáig, viszont a híres várat kötelességünknek éreztük megtekinteni. Zólyomból átutaztunk szállásunkra, Kosútkára. A kedves és odaadó személyzet mellé sajnos nagy hideg és jégeső társult, de ez sem ronthatta el a kedvünket, bent is kiválóan elűtöttük az időt. Más-

napra a jó hangulat nem csillapodott, de sajnos az eső sem.

Kirándulásunk utolsó napján Körmöcbányát és Selmecebányát tekinthettük meg Árpád atya kiváló útmutatása alapján. Utolsó megállónk tehát Selmecebánya volt, ahonnan kora délután indultunk vissza Esztergomba.

Szerintem az egész osztály nevében megköszönhetjük

ezt az élménydús kirándulást a nagylelkű sofőröknek: *Lukáts Tamásnak* és *Feri bácsinak*, kedves kísérőnknek, *Rátkai Péter tanár úrnak*, és nem utolsósorban kirándulásunk főszervezőjének, *Árpád atyának*.

Héra Barnabás (10/B)

Hétfvégénk a Gerecsében

A kirándulást már nagyon vártuk, pénteken nagy készülődés volt. Szombaton a 4. óra után felpakoltuk a hálósákokat a terepjáró platójára, elindultunk busszal Héregre. Ezt az utat meg is tettük 1 óra alatt. Velünk jött *Szánthó Gellért* tanár úr, osztályfőnökünk, valamint felesége és két kislánya. Elsétáltunk a Gerecse lábáig, majd szabad tempóban haladhattunk felfelé a piros jelzéssel megjelölt útvonalon. Másfél óra alatt fel is értünk problémamentesen a kastélyhoz. Először beköltöztünk a szállásra, ami már két napja be volt fűtve, *Kiss Ferenc* jóvoltából. A továbbiakban mi is fűtöttünk, volt ugyanis, aki értett a begyűjtáshoz. Utána megkaptuk a tízórait, pihengettünk egy kicsit, szétnéztünk a környéken.

Betekintést nyerhettünk a kastély történelmi részébe, megnéztük a Serédi kiállítást, a kastély szobáit, berendezéseit a pincétől a toronyig. Akik megtekintették a kastélyt, dicsérték szépségét.

Később volt egy esti túránk, *Szánthó Gellért* tanár úr

vezetésével felmentünk egy hozzánk közel lévő átjáróállomáshoz. Ott körbejártunk a tornyot, megszemlélhettük a magas építményt, majd szabad tempóban indulhattunk vissza a diákszálláshoz.

Eközben *Dávid atya* előkészítette a vacsorát, a filmnézéshez szükséges eszközöket. Ezután következett a vacsora, majd elkezdtük a filmnézést. Utána takarodó volt. Reggel 7-kor ébredtünk, utána reggeli, majd mindenki rendezte a holmiját és felpakolták a terepjáróra. Mindenkinek egyéni tempóban kellett leérnie a buszhoz. Szerencsére mindenki odaért időben, és senki sem késelt el. Ebédre visszaértünk, utána szabadok voltunk. Külön köszönet a 12/B osztály tanulóinak, akik segítettek a pakolásban és a csomagjaink felvitelében, a takarításban, valamint azoknak, akik kísérték az úton. Szép élményekkel lettünk gazdagabbak!

Keller Vince és Szomolya Bálint (7/A)

A Franka korszerűsítése

Tavaly ősszel kezdtük meg intézményünk energiahatékonysági korszerűsítését. A 300 M Ft-os projekthez **KEOP pályázat keretében nyertünk 254 millió Ft-ot.** A sikeres pályázatot megelőző előkészítés és a várható eredmények részleteibe alábbiakban avatjuk be olvasóinkat:

Előzmények

A 25-90 év közötti épületek energetikai besorolása korszerűtlen volt (D-G besorolású), így az éves energia-költség bruttó 40 millió Ft volt. A gépészetet egy hagyományos gázkazán jelentette.

2013-ban döntés született arról, hogy iskolánk korszerűsítését lehetőleg pályázati finanszírozásból próbáljuk megvalósítani, a fűtési költségek drasztikus csökkentése céljából. A projekt előkészítését és a sikeres megvalósítás lehetőségét **Tótkár János igazgató** alapozta meg. Elsőként szükséges volt a fejlesztési lehetőségek főbb irányvonalainak kijelölésére, a beruházási rangsor felállítására és a

pályázati források kihasználásához szükséges műszaki dokumentációk összeállítására.

A siker alapja: a műszaki előkészület

A Pannon Épületenergetika által készített energetikai veszteségfeltárás során elemzésre kerültek az intézmény elmúlt időszakára vonatkozó közüzemi adatok, az épület geometriai és épületfizikai tulajdonságai, a határolószervezetek (*homlokzat, födém, talajon fekvő padló vagy pince-födém és nyílászárók*) hőtechnikai tulajdonságai, valamint a fűtéssel kapcsolatos észrevételek. A 6 modulból álló Energetikai Konceptió kidolgozása révén megalkothatóvá vált a legrövidebb megtérülési idők ismeretében az intézmény energetikai stratégiája.

Ezenfelül telepítésre került egy Energia Kontroll Rendszer, melynek adatai online felületen nyomon követhetők bármely mérési pont tekintetében, bármely időszakra kérdezve. Ez a rendszer biztosította a pályázathoz szükséges részletezettséggel a múltbeli adatokat – a negyedóránkénti mérések révén több millió adat áll rendelkezésünkre.

Pályázat beadás

A fent ismertetett teljes körű előkészületeknek köszönhetően a kiírás napján, az első között adtuk be a pályázatot. A pozitív elbírálás a megfelelő előkészületnek és a startra kész pályázati helyzetnek köszönhető. Ez egy 85%-os intenzitású pályázat, a szükséges önrészt egy másik pályázat keretéből sikerült biztosítanunk.

Megvalósulás

Jelenleg a projekt 70%-a már megvalósult. A kazánházi rekonstrukció elkészült, a homlokzati szigetelés és az ablakcsere pedig folyamatban van.

A tervezett eredmények számokban:

- Építészeti korszerűsítés: 183 M Ft beruházási költség megtérülése 4 év, pályázati támogatással
- Gépészet: 28 M Ft beruházás a pályázati támogatás mellett 1 év alatt térül meg
- Megújuló energiatermelés: napelemes és napkollektoros rendszer telepítése
- Villamos energia és gázfogyasztás számlaadit: évi 2-2 millió Ft megtakarítási lehetőség kimutatása

Résztevők

A Pannon Építőműhely Kft. – **Pannon Épületenergetika** az alapvizsgálatok elvégzésétől a pályázati anyagok leadásáig végigkísérte a folyamatot. A cég jelenleg a megvalósulás műszaki ellenőrzését végzi. A teljes kivitelezéssel a **SzabóPintérBau Kft**-t bíztuk meg. A projekt irányításával kapcsolatos feladatokat **Szili Attila**, a Ferences Rendtartomány gazdasági vezetője látja el.

Konklúzió

Egyrészt a pályázati startra kész állapot 2-3 hónap előnyt jelent más pályázókhoz képest. Másrészt fel kell használni napjaink innovatív mérnök-technológiai szaktudását energiaköltségeink jelentős csökkentésére és egy energia- és környezettudatos, feleslegesen nem pazarló működés elérésére. **Ferenc pápa** is számos beszédében szorgalmazta a környezet védelmét, és megfogalmazta, hogy az embereknek – mindenekelőtt a politikai és gazdasági élet vezetőinek – a „teremtett világ öreinek kell lenni”. Valóban van lehetőség arra, hogy optimálisra csökkentsük az intézmények energiaköltségeit!

Hálás szívvel és sok szeretettel köszöntjük *Kedves Ilonát*, aki 15 éve fáradhatatlanul dolgozik a ferences testvérek, a gimnázium és az öregdiákok szolgálatában. Segíti az öregdiák egyesület munkáját, és 15 éve a Franka-lap munkatársa. Precizitása és pontossága öregbíti gimnáziumunk hírnevét, vele kapcsolatos ügyintézéskor érezhetjük, számára a Franka nem pusztán egy munkahely, hanem ahogy ő fogalmaz: „elsősorban szolgálat”.

„Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk. Embermódra élsz, ha igazságosan élsz. Ha minden cselekedeted és szavad alján a szándék van:

nem ártani az embereknek.”

(Márai Sándor)

1990 - 2015

25 éves a Pax Et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület. A kezdetekre az alapító ünnepség fotóival emlékezünk.

Hírek

- 2015. április 19-én *dr. Cserháti Ferenc* a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergombudapesti segédpüspök több tizenegyedikes és végzős tanulóknak, valamint a hozzájuk csatlakozó „vendégeknek” szolgáltatta ki a bérmlás szentségét.

- *Pitti Katalin* Liszt Ferenc-díjas operaénekes, érdemes művész előadást tartott ápr. 27-én iskolánkban.
- *P. Stipitz Árpád* ezüstmiséi: április 18. (öregdiákoknak) és május 10. (iskolai)
- 2015. május 1-jén összesen 65 diák ballagott el (33 fő 12/A-ból és 32 fő a 12/B-ből).

„Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Enélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.”
(Kalkuttai Boldog Teréz)

Szeretettel köszöntjük jubiláló kolléganőinket: 60. születésnapján *Kóbor Miklósné Esztert* és 50. születésnapján *Hidasiné Erdei Szilviát*. Sok örömet, vidámságot, jó egészséget, és további áldozatos munkavállalást kívánunk Nekik!

Eredmények

Énekkari versenyeredmények és szereplések a 2014-2015-ös tanévben

2015. február 17. Esztergom, „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny területi forduló:

- 10 fős énekegyüttes – kiemelt arany,
- 4 fős énekegyüttes – kiemelt arany,
- Géczy Boldizsár (10/A) – kiemelt arany minősítés

2015. március 4. Tatabánya, Árpád Gimnázium – „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny megyei forduló:

- 10 fős énekegyüttes – arany,
- 4 fős énekegyüttes – kiemelt arany,
- Géczy Boldizsár (10/A) – arany minősítés

2015. március 19. Budai Ciszterci Gimnázium – Rajeczky Benjámín Országos Gregoriánverseny – ezüst minősítés (29 fővel),

2015. március 19. Budai Ciszterci Gimnázium – Rajeczky Benjámín Országos Népdalverseny – kiemelt arany minősítés (29 fővel)

- Kiss Péter Botond (11/B) és Szili Mátyás (10/A) népdal duó kategóriában arany minősítés,
- Szili Mátyás (10/A) – szóló kategóriában arany minősítés

2015. április 25. Budapest, Néprajzi Múzeum, „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny döntő:

- 10 fős énekegyüttes – kiemelt arany,
- 4 fős énekegyüttes – arany minősítés,
- a zsűri különdíja a felkészítő tanár számára

Számos versenyen és koncerten, a nevezési feltételeknek eleget téve vagy alkalmazkodva az utazási lehetőségekhez, nem teljes létszámban vett részt az énekkar. A kisebb énekegyüttesek munkájában az alábbi tanulók vállalták a legnagyobb részt: Kiss Péter Botond (11/B), Kovács Miklós (11/B), László Miklós (11/B), Géczy Boldizsár (10/A), Koncsol Mihály (10/A), Szili Mátyás (10/A),

Becker Péter (10/B), Bégányi Gábor (10/B), Fehérvári Péter (10/B), Rózsa Sebestyén (10/B), Székely Dániel (10/B), Kirsch Péter Kristóf (9/A), Vogel Edvin (9/A), Balog Szabolcs (8/A), Hammer Pál (8/A).

Az énekkar további szereplései a tanév folyamán: énekelt az iskola életét érintő összes liturgikus ünnepen, a Veni Sanc-tétől kezdve, Szent Ferenc ünnepének és számos további ünnep szentmiséjén keresztül az összes vasárnapi diákmisén, az intézményünkben működő idősek otthona ünnepségein, valamint számos gyászmisén, temetésen, három iskolai nyílt napon és minden közös ünnepségen.

Az ezeken felüli legfontosabb szereplések, közreműködések, ahol a kórus iskolánk jó hírnevét öregbítette, a következők voltak: 2014. 09. 15. Felvidék, Kisgyarmat, Hétfájdalmú Szűzanya ünnepi szentmise, majd koncert, 09. 24. Esztergom, Szent Adalbert Központ, Ars Sacra Fesztivál rendezvénye, 10. 15. Budapest, Stefánia Palota-Honvéd Kulturális Központ, kórusunk az első világháború központi emlékünnepségén való közreműködésre kapott felkérést, Budapest, Esterházy János Emlékünnepség a 12. 02. Esztergom, Szent Adalbert Központ, közreműködés Dr. Gaál Endre nagyprépost előadásán, 12. 03. Esztergom, Kákonyi Galéria, Udvardi Erzsébet kiállításának megnyitója, 12. 05. Jászberény, Terplán Zénó Ferences Szakképző Iskola és Gimnázium, adventi gyertyagyújtás, 12. 14. Budapest, Ferenciek tere, ferences öregdiákok adventi ünnepsége, 12. 16. Felvidék, Muzsla, karácsonyi hangverseny 12. 18. Esztergom, főtér, karácsonyi hangverseny, 2015. 02. 02. Jászberény, érseki szentmise a Terplán Zénó Ferences Szakképző Iskola és Gimnázium tanáraival és diákjaival, 02. 05. Esztergom, Szent Adalbert Központ, Csicsay Alajos író és Dr. Horváth István régész helytörténeti előadása, 03. 08. Budapest, Esterházy János Emlékünnepség a Rákóczi Szövetség szervezésében, a magas rangú, mai határainkon belüli és túli politikai és közéleti személyiségek részvételével megtartott ünnepség idején meghívott közreműködője iskolánk kórusa volt, 03. 17. Esztergom, Kákonyi Asztrik Kortárs Galéria, Somogyi Győző kiállításának megnyitója, 04. 10. Gyöngyös, Autista Segítő Központ szakmai napja, tartományfőnöki szentmise, majd koncert, 04. 18. Esztergom, Öregdiák-találkozó, 04. 26. Esztergom, Dalosünnep, esztergomi iskolai kórusok seregszemléje, 06. 03. Esztergom, Kákonyi Galéria, Morelli Edit kiállításának megnyitója.

Mind a negyven énekkarosnak köszönöm egész évi munkáját és kitartását! Köszönöm iskolánk három orgonistájának, Kiss Péter Botond (11/B) és Balog Szabolcs (8/A) és Becker Péter (10/B) osztályos tanulóknak az iskolai közös liturgiákon végzett szolgálatát!

Pálmai Árpád karnagy

Sporteredmények

A tanévben iskolánk diákjai nem csupán a Diákolimpia versenyein mérték össze tudásukat a többi középiskola sportolóival, hanem labdarúgás és kosárlabda sportágakban

a szövetségek által rendezett bajnokságokba is bekapcsolódtak. Labdarúgó csapatunk a Komárom-Esztergom megyei III. osztályú tartalék bajnokságban szerepelt és 11 győzelemmel, egy döntetlennel és négy vereséggel megnyerte a bajnokságot. A tizennégy év alatti játékosokból álló kosárlabda csapatunk pedig, mivel a megyénkben nincsen komoly utánpótlás bajnokság, a Pest megyei serdülő bajnokság küzdelmeibe kapcsolódott be, ahol tíz győzelemmel és három vereséggel a 28 csapatos mezőny 13. helyén végzett.

A Diákolimpia versenyekben kosárlabda sportágban a 11-12. osztályosok megyei második, míg a 7-8. és a 9-10. osztályosok harmadik helyezést értek el. Torna sportágban a 9-12. osztályos csapataink kezdő és haladó kategóriában is kijutottak az országos döntőre, ahol 7., illetve 9. helyezést értek el. A 7-8. osztályos tornacsapatunk az országos elődöntőig jutott csupán, ahol a 8. helyen végzett. Iskolánk röplabda csapata a Diákolimpia megyei nyílt röplabda bajnokságában a 3. helyen végzett.

Tanulmányi versenyeredmények

Angol nyelv: *Sztankó Márton 9/B* – Ábrahám Örsze országos angol verseny egyházi iskolák számára: 4. helyezés (felkészítő tanár: Balázs Ilona) Biológia: *Kovács Ákos 9/A* – Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny megyei 2. helyezés, az országos döntőbe jutott (felkészítő tanár: Szontagh Katalin) Informatika: *Géczi Kristóf, Van Bochove Viktor, Oravecz Máté*

Köszönetek

Köszönet illeti azokat az öregdiákjainkat, akik idén is eljöttek az Alma Materben rendezett Franka-napra, és jelenlétükkel megtisztelték az eseményt. Jó volt együtt lenni, a hagyományokat felelevenítve és továbbadva közösen ünnepelni mindenkivel, felidézni és átélni a régi szép emlékeket. Találkozzunk jövőre, ugyanitt!

Hálásan köszönjük a gimnázium mellett működő alapítványaink részére felajánlott 1%-okat, és a tanév során nyújtott támogatásokat. Továbbá köszönet illeti öregdiákjainkat, támogatóinkat és segítőinket, akik tanév közben önzetlenül, szeretettel segítettek az arra rászoruló diákjainkat. Isten fizessen meg jószágukért!

Gyászjelentések

Halmos Mihály, 1956/R, 2015. március 23-án hunyt el. Temetése 2015. április 10-én Elmshorban volt.

Lóczy Gyula, 1981/A, 2015. május 22-én hunyt el. Temetése 2015. május 30-án Budaörsön volt.

Dr. Velencei Attila, 1995/C, 2015. május 27-én hunyt el. Temetése 2015. május 30-án Esztergomban volt.

Emléküket megőrizzük, nyugodjanak békében!

(11/B csapat) – Esterházy Károly Főiskola Természettudományi Karának Informatika versenyén alkalmazói kategóriában 5. helyezés (felkészítő tanár: Vizes Marianna) Kémia: *Kovács Ákos 9/A* – Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaverseny megyei 2. helyezés, az országos döntőbe jutott (felkészítő tanár: Keppel Erdős Andrea) *Komlóssy Tamás Imre 7/A* – Hevesy György Országos Kémia Verseny megyei 3. helyezés (felkészítő tanár: Keppel Erdős Andrea) Magyar nyelv és irodalom: *Vastag Gergő 8/A* – „Szép Magyar Beszéd” verseny balatonboglári országos döntője általános iskolás diákok számára: arany fokozat (felkészítő tanár: dr. Ámon Györgyné) *Horváth Ádám 12/A* – „Szép Magyar Beszéd” verseny Kárpát-medencei győri országos döntője: Kazinczy-érem (felkészítő tanár: P. Zarándy Kleofás OFM) *Krohn István 9/A* – Balassa Bálint vers- és prózamondó verseny: 2. helyezés (felkészítő tanár: Pásztó András) *Illyés Dániel, Magyaros Soma és Nógrádi Gergely (9/B csapat)* – Riporter kerestetik tehetségkutató verseny országos döntőjébe jutottak: *Géczi Kristóf, Korodi Norbert, Dózsa Endre és Pata Árpád (11/B csapat)* – Radnóti 70. (Radnóti Miklós irodalmi és műveltségi vetélkedő a Magyar Holokauszt Emlékév – 2014 jegyében) döntő 1. helyezés (felkészítő tanár: Keppel Dániel) Mozgóképek és médiaismeret: *Dózsa Endre 11/B* – 4. Ökumenikus Diákképző verseny kiemelt kategóriában a középiskolások versenyében 1. díj *Dózsa Endre 11/B és Vebouszky Bernadett* – 4. Ökumenikus Diákképző verseny szabadon választott témában a középiskolások versenyében 2. díj.

Köszönet illeti *Vincze Tibor* zalaapáti polgármestert, hogy hozzásegítette gimnáziumunkat az udvaron nemrég elhelyezett, és a ballagás napján megáldott keresztet, valamint a Tarr Kőfaragó Kft. vezetőjét, *Tarr Zsolt* urat, hogy elvégezte a kereszt felújításával kapcsolatos munkálatokat.

